

Forhaand have gjort Ed paa, at de ville følge Sandheden, intet fordølge o. s. v., ville nødig gaa til at rette paa en en Gang afgiven Forklaring, fordi de ville være bange for, at det kan faa et Skær af, at de have gjort falsk Ed. Jeg tror derfor, det vil være det ene rigtige, at holde sig til det Ændringsforslag, den ærede Ørdfører omtalte, hvis vi ikke kunne faa vedtaget en Bestemmelse om, at Eden fuldstændig skal udgaa. Man bør da nøjes med at forlange, at Eden skal aflægges, efter at Vidnet har afgivet sin Forklaring.

Jeg skal kortelig tillade mig, endskønt det i Forvejen er gjort af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), at omtale det Mindretalsforslag, der er stillet af 3 af Udvalgets ærede Medlemmer angaaende Sagsomkostninger. Det blev stærkt fremhævet af det ærede Medlem for Storeheddinge, at der var noget umoralsk i at sige, at en Overenskomst, der var stiftet mellem en Sagfører og hans Klient, behøvede ikke at gælde. Det var, som om man vilde stille Sagførere ringere end andre Mennesker. Det ærede Medlem fandt et meget umoralsk Moment i dette. Jeg tror, det er en Fejltagelse fra det ærede Medlems Side. Det, som er sagt i Lovforslaget, for saa vidt jeg opfatter det, er kun, at saadanne Overenskomster skal man ikke indgaa, thi saadanne Overenskomster gælde til Wandsbeck. Naar det i Forvejen er sagt i Loven, at saadanne Overenskomster gælde ikke, er der ikke nogen Rimelighed for, at de blive indgaaede, og naar det ikke er Tilfældet, vil man heller ikke paa nogen Maade komme til det umoralske, som det ærede Medlem for Storeheddinge er bange for. Jeg kan derfor kun tilraade, at man forkaster Mindretallets Ændringsforslag i saa Henseende.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10. Valgekreds): Jeg skal tillade mig at anbefale et lille Ændringsforslag, nemlig Nr. 52 til § 219. Der er en lille Trykfejl deri, idet Anførselstegnet skulde staa foran „og“ i Stedet for, at det staa foran „Afstemninger“. Det er de to Ord, det foreslaas at udstemme af § 219, andet Stykke. Bestemmelsen gaar ud paa, at Dommernes Raadslagning maa ikke overværes af Tilhørerne med Undtagelse af Retsskriveren. Medens ellers hele Rettergangen skal foregaa offentlig, bryder man her Offentligheden. Naar der er Tale om Domstole, der bestaa af flere Dommere, dækkes den enkelte

Dommer, hvorimod enhver Underrettsdommer maa staa personlig til Ansvar for alle de Domme, han afsiger, idet man jo der ved, hvem det er, der har afsagt Dommene. En saadan Dommer har ikke nogen at dække sig bagved. Saa snart vi derimod komme til de kollegiale Retter, Landsretterne og Højesteret, vil der efter Flertallets Standpunkt ikke være det samme moralske Ansvar for den enkelte Dommer, og det synes min ærede Medforslagsstiller og jeg er unaturligt. Naar man vil gaa til at indføre fuld Offentlighed i Retsplejen, bør denne ogsaa føres saa vidt, at de Medborgere, som faa det Hvert at være Befolkningens Dommere, i al deres Færd, i de vigtige Afgørelser, de træffe, i de Domme, de fælde, maa staa personlig inde for deres Handlinger. Det er egentlig ikke noget nyt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgekreds og jeg tillade os at foreslaa. Det er allerede en gældende Lov, at Højesteret kan vælge imellem at votere offentlig eller at give skriftlige Grunde for sine Domme. Højesteret har ikke valgt at votere offentlig, hvad man maa beklage, men hvis Højesteret en skønne Dag ønsker at forandre sin Praksis, vil den kunne gøre det og være i fuldstændig Overensstemmelse med Lovgivningen.

Man vil maaske gøre den Indvending mod det Forslag, vi have stillet, at det vil skaffe mindre Sikkerhed ind i de kollegiale Retter. Den Omstændighed, at der ved en Domsafsøgelse kun er et knebent Flertal, saa at der kommer til at staa 2 Stemmer mod 1 eller 3 mod 2, kunde maaske, naar det hele var offentligt, lede til at svække Tilliden til denne Doms Retfærdighed. Jeg synes dog ikke, at man har Ret til at imødegaa Ændringsforslaget paa den Maade; thi det, som det i første Linie kommer an paa, er, at man føler sig overbevist om, at de Grunde, der ere givne for Domfældelsen, ere holdbare. Det maa skaffe ganske anderledes Tryghed hos Befolkningen, naar hver enkelt Dommer overfor Offentligheden giver sine Grunde, hvorfor han vil stemme i den ene eller den anden Retning. Jeg synes derfor, det vilde være at gøre Systemet komplet med Hensyn til Offentligheden, naar man følger det Forslag, vi have stillet under Nr. 52, og som ved næste Afsnit følges af et andet Forslag til § 734.

Jeg kan ganske henholde mig til de Udtalelser, som ere faldne, dels fra det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) og dels fra det ærede Medlem for Middel-